

הפקולטה ללימודי ההונאה: התמודדות עם הונאה בלמידה באקדמיה – החטא ועונשו (פוסטר)

יורם עשת-אלקלעי	אינה בלאו	עדי פרידמן
האוניברסיטה הפתוחה	האוניברסיטה הפתוחה	האוניברסיטה הפתוחה
yorames@openu.ac.il	inabl@openu.ac.il	adifr@openu.ac.il

The Faculty of Dishonesty Studies: Coping with Academic Dishonesty in Academia – Crime and Punishment (Poster)

Adi Friedman	Ina Blau	Yoram Eshet-Alkalai
The Open University of Israel	The Open University of Israel	The Open University of Israel

Abstract

This research deals with the phenomenon of academic dishonesty (AD) with and without the aid of digital tools. AD was examined based on Pavela's (1997) framework of dishonest behaviors, i.e. cheating, plagiarism, fabrication and facilitation. The study also compares the motivation for conducting AD, between the model of Murdock and Anderman (2006) and the Theory of Self-Concept Maintenance (SCM; Mazar, Amir, & Ariely, 2008). The protocols of the Disciplinary Committee at the Open University of Israel were analyzed for students' AD behaviors with or without technology, their motivation for conducting AD behaviors, and the punishment imposed by the Committee. Preliminary results show that cheating is the most common type of AD. As expected, many cases of cheating and almost all cases of plagiarism were technology-assisted. Surprisingly, the protocols do not contain cases of fabrication. Regarding the motivation for AD, our results support the prediction of the SCM theory: most students' reasons for conducting AD behaviors reflected an effort to maintain their self-perception as honest people. The findings contribute to our understanding of the phenomenon of AD with and without technology, of the motivations for conducting AD and of the effect of punishment in AD prevention.

Keywords: Technology-assisted / digital Academic Dishonesty; academic integrity in academia; cheating, plagiarism, fabrication, facilitation dishonesty of others; motivation for academic dishonesty behaviors, punishment of academic dishonesty.

תקציר

בשנים האחרונות, תופעת ההונאה בלמידה (academic dishonesty) תופסת תאוצה בקרב סטודנטים באקדמיה, כאשר חלק לא מבוטל ממנה מתבצע בסיוע כלים טכנולוגיים כגון טלפונים חכמים ורשתות חברתיות (Stonger, Miller & Marcum, 2013). מחקר זה מתמקד בתופעת ההונאה בלמידה באקדמיה, עם וללא כלים דיגיטליים. מטרת המחקר היא לנתח את מקרי ההונאה בלמידה הנפוצים בקרב סטודנטים, את הסיבות אשר הובילו את הסטודנטים לביצוע ההונאה וכן את חומרת העונשים שקיבלו בעקבות גילוי ההונאה. תופעת ההונאה בלמידה מנותחת במחקר בעזרת המודל של סוגי ההונאה בלמידה (Pavela, 1997), המורכב מארבעת סוגי ההונאה: (1) רמאות (cheating): שימוש מכוון בחומר לימוד אסור, (2) פלגיאריזם (plagiarism): שימוש בתכנים של אחרים

ללא ציון המקור, (3) פברוק (fabrication): המצאה מכוונת של מידע ו-(4) סיוע לאחרים (facilitation): מתן עזרה לאחר לבצע הונאה בלמידה מסוג כלשהו. מודל זה נבחן לאחרונה בקרב תלמידים תוך התייחסות לגורם הטכנולוגיה (Blau & Eshet-Alkalai, 2014). התוצאות הצביעו על אפקט האינטראקציה בין סוגי ההונאה לבין גורם הטכנולוגיה: פלגיאריזם וסיוע לאחרים היו נפוצים יותר ונתפסו כלגיטימיים יותר בסביבה טכנולוגית, בעוד שרמאות ופיברוק היו נפוצים בסביבה ללא כלים דיגיטליים. בניסיון להסביר את המוטיבציות לביצוע הונאה בלמידה, המחקר הנוכחי נעזר במודל של Murdock and Anderman (2006), הבוחן (1) את מטרות הלומד, (2) את הערכתו לגבי היכולת להשיג מטרות אלה ללא הונאה, ו(3) את התועלת לעומת הסיכונים הכרוכים בהונאה. טיפולוגיה זו של מוטיבציות להונאה בלמידה נבחנת במחקר מודל האתיקה ההתנהגותית (Self-Concept Maintenance; Mazar, Amir, & Ariely; 2008), לפיו הגורם המרכזי בביצוע מעשי הונאה איננו הרווח או ההפסד אלא רצונו של האדם לשמור על דימוי עצמי כאדם הגון על אף ביצוע ההונאה. שאלות המחקר הן: 1. מהי השכיחות של סוגי ההונאה בלמידה, עם וללא טכנולוגיה, הנתפסות ומגיעות לטיפול וועדת המשמעת של האוניברסיטה הפתוחה?; 2. מהי השכיחות של סוגי המניעים להונאה בלמידה על פי הסטודנטים?; 3. האם סוגי ההונאה בלמידה, עם וללא טכנולוגיה, נבדלים במניעים, על-פי הסטודנטים, לביצוע העבירה?; 4. האם סוגי ההונאה בלמידה, עם וללא טכנולוגיה, נבדלים בחומרת העונשים שמקבלים המבצעים אותם? הליך המחקר, אשר מצוי בשלבי הראשוניים, כולל ניתוח תוכן של כל פסקי הדין של וועדת המשמעת של האוניברסיטה הפתוחה במהלך שנתיים (2012-2013). מניתוח פסקי דין אלה נאספו הנתונים הבאים: מידע אודות העבירה; מידע אודות הסיבות לביצוע העבירה על-פי הסטודנט/הסטודנטית; פירוט והנמקה של החלטת הוועדה וציון העונש שהוטל בעקבות העבירה. תוצאות ראשוניות של המחקר מצביעות על כך שרמאות היא סוג ההונאה הנפוץ ביותר המגיע לטיפול ועדת המשמעת. כצפוי, רבים ממקרי הרמאות וכמעט כל מקרי הפלגיאריזם מבוצעים בסיוע טכנולוגיה. באופן מפתיע, פסה"ד של ועדת המשמעת אינם מתארים אף מקרה של פיברוק. זאת בניגוד לממצאי מחקר קודם (Blau & Eshet-Alkalai, 2014) שהצביעו על רמות גבוהות של פיברוק נתונים בקרב תלמידי בית ספר. הבדלים אלה ניתן להסביר בשוני באוכלוסיית המחקר – סטודנטים לעומת תלמידים – ו/או בניתוח המקרים שנתפסו בלבד לעומת דיווח עצמי על שלל מקרי ההונאה. באשר למוטיבציה להונאה, הממצאים הראשוניים תומכים בהסבר המודל של האתיקה ההתנהגותית (Mazar et al., 2008). מתוכם עולה כי המניעים להונאה על פי הסטודנטים, הם כאלה המאפשרים להם לשמר את דימויים העצמי כאנשים הוגנים. ממצאי המחקר תורמים לשיפור הבנתנו את תופעת ההונאה המשלבת טכנולוגיה ואת המניעים לביצועה. הממצאים יאפשרו פיתוח ויישום של תכניות למניעת הונאה ואכיפה של אתיקה אקדמית נאותה בקרב סטודנטים.

מילות מפתח: הונאה בלמידה בסיוע טכנולוגיה/הונאה דיגיטלית בלמידה; יושרה אקדמית בהשכלה הגבוהה; רמאות, פלגיאריזם, פיברוק, סיוע לאחרים בהונאה; מוטיבציה לביצוע הונאה בלמידה; עונש בעקבות הונאה בלמידה.

מקורות

- Blau, I. & Eshet-Alkalai, Y. (2014). School students' perception of academic dishonesty with and without digital tools: Not acceptable, but common. Paper presented at the International Conference on Advanced Education and Management – ICAEM2014. Beijing, China.
- Mazar, N., O. Amir & Ariely, D. (2008). The dishonesty of honest people: A theory of self-concept maintenance. *Journal of Marketing Research*, 45(6), 633-644.
- Murdock, T. B., Anderman, E. M. (2006). Motivational perspectives on student cheating: Toward an integrated model of academic dishonesty. *Educational Psychologist*, 41(3), 129-145.
- Pavela, G. (1997) Applying the power of association on campus: A model code of academic integrity. *The Journal of College and University Law* 24(1), 1-22.
- Stronger, J. M., Miller, B. L., Marcum, C. D (2013) Learning to e-cheat: A criminological test of Internet facilitated academic cheating. *Journal of Criminal Justice Education* 24(2), 175-199.